

“Non nacín para un só lugar, a miña patria é todo o mundo”.

L. A. Séneca.

Menciono esta cita do filósofo romano, para poñer en valor o AMOR de Manuel Rodríguez López, pola súa vocación cultural-humanista, de compromiso social, e que foi quen de tela acreditada na súa estadía terrea (1934-1990), e segue a estendela a través da súa vida e obra; que é actual e perenne, con vocación universal.

Chega o Nadal a Paradela, e convértese no punto de encontro do proxecto vital do Poeta-obreiro, trilingüe como escribiu o anterior Presidente da Real Academia Galega, e amigo do Poeta, Don Xesús Alonso Montero (Galego, Catalán e Español). Non só porque aquí se achegue a súa familia, ou que esta se ve reforzada pola gran familia que conforman todos aqueles que participan do seu ideario, con proxectos culturais.

Foron neste ano 836 obras que concorreron ao certame (338 na modalidade de poesía e 448 na modalidade de narrativa), dende moitas e diferentes terras, de varias nacionalidades, como se acredita co exemplo dos galardoados nesta edición: Córdoba, Pontevedra, Huesca, Ourense, Zaragoza, Santiago de Compostela, Bos Aires, Sevilla, A Ríoxa e A Coruña. Os meus parabéns aos gañadores, tendo en conta o gran nivel dos participantes. Ao mesmo tempo, convidolles a todos a súa lectura. Son 140 páxinas que os farán vibrar no eido da reflexión e comprensión do seu contido.

“CANCELIÑA DE ENTRADA A UNHA INMENZA AGRA” José Manuel Carballo Ferreiro,(11-09-2003)

“É verdadeiramente admirable o tecido das relacións humanas. Abofé que lle cadra ben a comparación admirable coa tea de araña, coa súa infinidade de fíos entrelazados; tanto polo complexo que resulta ese tecido, como porque, en non poucas ocasións, calquera dos fíos que pretendas seguir non é independente dos demais, se non que está anoado coa súa maioría dos outros..”.

Así comezaba o noso amigo “o cura chairego” a súa achega ao libro da VIII edición do certame. É coido que resume dun xeito conciso e intenso, a súa vinculación con Manuel Rodríguez López, e a súa obra.

“Non te esquezas de gardarme un sitio non lonxe de ti.....” (13-12-2014).

O pasado 29 de outono, José Manuel Carballo, falece no Hospital Lucus Augusti de Lugo, ao que foi trasladado, moi o seu pesar, pois dicíalle a súa familia que tiña que rematar uns traballos comprometidos.

Ruído no Ceo dos Galegos: Noutra hora, nomeado como “chorado amigo Manuel Rodríguez”, acode rápido ao encontro con San Pedro, que outros andan na súa procura ou na de Santiago o noso Patrón, todos con présa e coa mesma teima, **¡que chega José Manuel Carballo!**. Eu non digo que haxa empuxóns, pois alí no Alén, vívese noutra dimensión, pero o certo é que están centos de amigos, que queren acoller ao Grego (Ilusionista, actor, escritor, mestre, director de Teatro, galeguista ..).

“-Dirá San Pedro: xa, xa sei que vós os galegos sodes rápidos á hora de oficiar de embaixadores, pero nesta ocasión, xa se vos adiantou o Poeta de Paradela, Manuel Rodríguez, *pois tiña fío directo con el*, así que un pouquiño de paciencia, ides ver como anda o voso Patrón Santiago, ben seguro, terá que facer o mesmo que coas peregrinacións; que para darlle un abrazo teñen que facer ringleiras e agardar horas.”

Non se lembraba San Pedro que os Galegos, logo argallamos unha festa. Que non farán no Ceo?, con tantos e bos, que alí están. Eu coido que nese grupo de anfitrións estarán con Manuel, os pais e familiares de José Manuel, Don José Traperero Pardo, D. Manuel Blanco Castro, D. José Chao Rego, e moitos persoeiros mais da Terra Chá, non quixera esquecerme de Don Ánxel Fole; nesta ocasión remataran a conversa que mantiveron en presenza de Manuel Rodríguez, sobre a fe, nunha visita a Sta. Leocadia.

-D. Ánxel Fole di: Admiro si señooor, gustaríame ter fe coma vostede, unha cousa é predicar detrás dun altar e outra poñerse diante.

-José Manuel, contéstalle: Tamén eu o admiro a vostede Don Ánxel, porque vostede segue buscando e en cambio eu xa parei, sen estar moi seguro de si a atopei.

Paréceme que a fe é a busca continua por entre a brétema e non a seguridade absoluta, se Deus nos dá a luz para buscar xa nos da moito; non ve como Abrahám, o pai dos crentes tivo que poñerse a buscar.

D. Ánxel Fole, ti es crente?, amiguiño, asentiches coa cabeza; farfallou en son moi baixo, e dixo si señooor.

Estou seguro, que esta discrepancia, ao se reencontrar xa quedou clara. Non teño ningunha dúbida.

Crin oportuno traer estas pasaxes do autor, é a mellor maneira de facer partícipes, a todos os que teñan a sorte de que este libro, chegue as súas mans, e sintan a inqueda de acercarse e indagar máis, na Vida de tan Ilustre Grego, dende Paradela dámoslle as grazas, por honrarnos coa súa amizade, ilustrarnos coa súa obra, ilusionarnos ca súa maxia, e ser un puntal do proxecto Vida e Obra de Manuel Rodríguez López. Eu creo que Don José Manuel Carballo Ferreiro, está, e estará sempre en tempo presente. Porque co permiso de Xulio Xiz, (é o autor do cualificativo), direi TI ES ETERNO, Excelentísimo Señor, GRAZAS, é contamos contigo no día a día.